

Til lovforslag nr. L 196. Skriftlig fremsættelse (9. februar 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven (Maskeringsforbud).

(Lovforslag nr. L 196).

Formålet med lovforslaget er gennem en ny bestemmelse i straffeloven at indføre et forbud mod identitetsslørende tildækning af ansigtet (maskering) i forbindelse med møder, forsamlinger, optog og lignende på offentligt sted.

Lovforslaget skal ses på baggrund af den praksis, der i visse kredse har udviklet sig med hensyn til at anvende maskering i forbindelse med demonstrationer mv. Maskering anvendes typisk med det formål at gøre det lettere for de pågældende personer at slippe af sted med at deltage aktivt i uroligheder og begå kriminalitet. Det har således vist sig, at maskering øger risikoen for, at demonstrationer og optog udvikler sig til uroligheder med omfattende vold og hærværk, sådan som vi senest har set det bl.a. på Nørrebro og i Torup ved Randers. En sådan brug af maskering er uacceptabel.

Der foreslås derfor indført et maskeringsforbud, der skal give politiet bedre mulighed for at forhindre, at uroligheder opstår, eller at de udvikler sig meget voldsomt.

Det forudsættes, at politiet kan vælge at undlade at håndhæve eller udsætte håndhævelsen af maskeringsforbudet, hvis det under de konkrete omstændigheder skønnes uhensigtsmæssigt at håndhæve forbudet, herunder af polititaktiske grunde. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor der er en sådan kontrol over en demonstration, at man ikke bør risikere de (ekstra) konfrontationer, som en håndhævelse vil kunne medføre, eller hvor en håndhævelse vil kunne bringe udenforstående i fare.

Selv om gennemførelsen af et maskeringsforbud ikke i sig selv vil kunne løse de kriminalitetsproblemer, der er knyttet til visse former for demonstrationer mv., er der grund til at tro, at det samlet set vil have en vis kriminalitetsdæmpende virkning.

Kerneområdet for forbudet er de situationer, hvor de pågældende demonstrationsdeltagere har iført sig den identitetsslørende maskering. Forbudet er imidlertid ikke begrænset hertil. For at sikre en effektiv forebyggelse af uroligheder omfatter forbudet også besiddelse på offentligt sted af genstande, der må anses for *bestemt til* maskering af den pågældende selv eller andre i forbindelse med offentlige møder, forsamlinger, optog eller lignende. Forbudet mod besiddelse omfatter også personer, der færdes alene, hvis det må lægges til grund, at de pågældende er på vej til en demonstration eller lignende.

Besiddelsesforbudet vil navnlig have praktisk betydning i forhold til genstande, der ved normal brug indebærer hel eller delvis tildækning af ansigtet, som f.eks. masker, kunstige fuldskæg og såkaldte hjelmuher. Ved besiddelse af sædvanlige beklædningsgenstande som f.eks. halstørklæder og almindelige hætter på trøjer, der kan bruges til at tildække ansigtet – men som typisk ikke bliver det – vil der normalt ikke være bevismæssigt grundlag for at antage, at sådanne sædvanlige beklædningsgenstande er bestemt til maskering. I disse tilfælde vil der derfor i almindelighed først kunne gribes ind, hvis de pågældende personer faktisk anvender beklædningsgenstandene til tildækning af ansigtet. Tilhører de pågældende personer en gruppering, der ved tidligere lejligheder har anvendt halstørklæder eller trøjehætter til at skjule identiteten med, vil der dog efter omstændighederne kunne være holdpunkter for at antage, at beklædningsgenstandene er bestemt til tildækning af ansigtet, selv om de endnu ikke er anvendt på denne måde.